

інших органів (посадових осіб) (далі - виконання рішень), державної реєстрації актів цивільного стану, державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, державної реєстрації обтяжень рухомого майна, державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб - підприємців, реєстрації статуту територіальної громади м. Києва, реєстрації статутів Національної академії наук та національних галузевих академій наук, у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, з питань утримання військовополонених, у сфері правової освіти населення; забезпечує формування державної політики у сфері архівної справи і діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації; забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції.

Статтею 13 Закону України « Про центральні органи виконавчої влади», передбачено, що територіальні органи міністерства утворюються як юридичні особи публічного права в межах граничної чисельності державних службовців та працівників міністерства і коштів, передбачених на утримання міністерства, ліквідовуються, реорганізуються за поданням міністра Кабінетом Міністрів України.

Територіальні органи міністерства можуть утворюватися, ліквідуватися, реорганізуються міністром як структурні підрозділи апарату міністерства, що не мають статусу юридичної особи, за погодженням із Кабінетом Міністрів України.

Територіальні органи міністерства утворюються у випадках, коли їх створення передбачено положенням про міністерство, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

Територіальні органи міністерства діють на підставі положень, що затверджуються міністром.

Територіальні органи міністерства набувають статусу юридичної особи з дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань запису про їх державну реєстрацію як юридичної особи.

Відповідно до Положення про міжрегіональні управління Міністерства юстиції України, затвердженого Наказом Міністерства юстиції України 23 червня 2011 року № 1707/5 (в редакції наказу Міністерства юстиції України від 20 вересня 2022 року № 3959/5), Міжрегіональні управління Міністерства юстиції України (далі - міжрегіональне управління) підпорядковуються Міністерству юстиції України та є його територіальними органами. Міжрегіональне управління в своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами Міністерства юстиції України та іншими нормативно-правовими актами.

Пунктом 3 Положення про міжрегіональні управління Міністерства юстиції України, передбачено, що основними завданнями міжрегіонального управління є: реалізація державної правової політики, державної політики з питань банкрутства, у сферах державної реєстрації актів цивільного стану, державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб - підприємців, державної реєстрації статутів територіальних громад сіл, селищ, міст; забезпечення реалізації державної політики у сферах організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб); внесення на розгляд Мін'юсту пропозицій щодо формування та реалізації політики у зазначених сферах;

забезпечення роботи нотаріату; експертне забезпечення правосуддя; запобігання та протидія легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (щодо адвокатських бюро, адвокатських об'єднань та адвокатів, які здійснюють адвокатську діяльність індивідуально; нотаріусів; суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги; осіб, які надають послуги щодо створення, забезпечення діяльності або управління юридичними особами); проводить постійний моніторинг якості надання послуг та здійснює оцінку рівня задоволеності отримувачів якістю таких послуг в порядку, встановленому Міністерством юстиції; здійснення в межах повноважень міжнародно-правового співробітництва.

Згідно з пунктом 4.14 Положення про міжрегіональні управління Міністерства юстиції України, міжрегіональне управління відповідно до покладених на нього завдань: організовує через структурний підрозділ, що забезпечує реалізацію повноважень у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) відповідно до законів України.

Відповідно до пункту 3 Типового положення про управління забезпечення примусового виконання рішень міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України, затвердженого наказом Міністерства юстиції України 20.04.2016 № 1183/5 (зі змінами та доповненнями), основними завданнями Управління є: реалізація державної політики у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб); підготовка пропозицій щодо формування та реалізації державної політики у сфері виконання рішень; організація, контроль та здійснення примусового виконання рішень у випадках, передбачених законом.

Згідно з Типовим положенням про відділ державної виконавчої служби міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України, затвердженим Наказом Міністерства юстиції України 20.04.2016 № 1183/5, відділ державної виконавчої служби міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України, (далі - Відділ) є органом державної виконавчої служби, який входить до системи органів Міністерства юстиції України, є структурним підрозділом та підпорядковується міжрегіональним управлінням Міністерства юстиції України через відповідні управління забезпечення примусового виконання рішень міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України. Відділ утримується за рахунок Державного бюджету України. Відділ є юридичною особою, має рахунки в органах Державної казначейської служби України, а також рахунки, у тому числі в іноземній валюті, в державних банках для зарахування авансового внеску стягувача, обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням.

Відповідно до статті 6 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», систему органів примусового виконання рішень становлять: Міністерство юстиції України; органи державної виконавчої служби, утворені Міністерством юстиції України в установленому законодавством порядку.

Також, повідомляємо, що статтею 81 Цивільного кодексу України встановлено, що юридична особа може бути створена шляхом об'єднання осіб та (або) майна.

Юридичні особи, залежно від порядку їх створення, поділяються на юридичних осіб приватного права та юридичних осіб публічного права.

Юридична особа приватного права створюється на підставі установчих документів відповідно до статті 87 Цивільного кодексу України. Юридична особа приватного права

може створюватися та діяти на підставі модельного статуту в порядку, визначеному законом.

Юридична особа публічного права створюється розпорядчим актом Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування.

Цивільним кодексом України встановлюються порядок створення, організаційно-правові форми, правовий статус юридичних осіб приватного права.

Порядок утворення та правовий статус юридичних осіб публічного права встановлюються Конституцією України та законом.

Згідно з частиною четвертою статті 87 Цивільного кодексу України юридична особа вважається створеною з дня її державної реєстрації.

Відносини у сфері державної реєстрації юридичних осіб регулюються Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» (далі – Закон).

Відповідно до підпункту 4 частини першої статті 1 Закону державна реєстрація юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб - підприємців – це офіційне визнання шляхом засвідчення державою факту створення або припинення юридичної особи, громадського формування, що не має статусу юридичної особи, засвідчення факту наявності відповідного статусу громадського об'єднання, професійної спілки, її організації або об'єднання, політичної партії, організації роботодавців, об'єднань організацій роботодавців та їхньої символіки, засвідчення факту набуття або позбавлення статусу підприємця фізичною особою, зміни відомостей, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (далі – Єдиний державний реєстр), про юридичну особу та фізичну особу-підприємця, а також проведення інших реєстраційних дій, передбачених цим Законом.

Згідно з частиною першою статті 7 Закону Єдиний державний реєстр створюється з метою забезпечення державних органів та органів місцевого самоврядування, а також учасників цивільного обороту достовірною інформацією про юридичних осіб, громадські формування, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб - підприємців з Єдиного державного реєстру.

Статтею 10 Закону визначено статус документів та відомостей, внесених до Єдиного державного реєстру, а саме:

- якщо документи та відомості, що підлягають внесенню до Єдиного державного реєстру, внесені до нього, такі документи та відомості вважаються достовірними і можуть бути використані у спорі з третьою особою.

- якщо відомості, що підлягають внесенню до Єдиного державного реєстру, є недостовірними і були внесені до нього, третя особа може посилатися на них у спорі як на достовірні. Третя особа не може посилатися на них у спорі у разі, якщо вона знала або могла знати про те, що такі відомості є недостовірними.

- якщо відомості, що підлягають внесенню до Єдиного державного реєстру, не внесені до нього, вони не можуть бути використані у спорі з третьою особою, крім випадків, коли третя особа знала або могла знати ці відомості.

- відомості, що містяться в Єдиному державному реєстрі, використовуються для ідентифікації юридичної особи або її відокремленого підрозділу, громадського формування, що не має статусу юридичної особи, фізичної особи - підприємця, у тому числі під час провадження ними господарської діяльності та відкриття рахунків у банках

та інших фінансових установах.

Перелік відомостей, які вносяться до Єдиного державного реєстру встановлений статтею 9 Закону.

В Єдиному державному реєстрі не містяться відомості про зміну виду юридичних осіб та їх реєстрацію у податкових органах інших держав, у разі наявності їх в базі UPIK.DE.

Стосовно питання наявності державних установ України у базі UPIK.DE, повідомляємо, що Південне міжрегіональне управління Міністерства юстиції (м. Одеса) не є розпорядником і володільцем бази UPIK.DE, тому надати будь-яку інформацію з цього приводу не вбачається можливим.

Зазначаємо, що листи Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Одеса) носять виключно інформаційний характер та не є офіційним роз'ясненням норм чинного законодавства.

Згідно зі статтею 23 Закону України «Про доступ до публічної інформації» рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду.

Начальник управління

Тимофій ДУДІН